

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010577
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7615010577.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému B. X. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/101/2015 zo dňa 20. 1. 2016 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 14. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného B. X..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného B. X. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 3. apríla 2015 v čase okolo 17.30 hod. v Spišskej Novej Vsi, na ul. Cintorínskej, v časti za novým cintorínom, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už odsúdenými W. B., Q. V. a B. P., pristúpili k stanu, na ktorom W. B. nožom rozrezal plášť a následne fyzicky napadli tam spiaceho B. P. tak, že W. B. ho vytiahol za nohy von zo stanu a najmenej trikrát ho udril päťou do oblasti hlavy, následne sa pridali aj B. X. a B. P., ktorí ho udierali päťami do tváre a súčasne kopali do oblasti celého tela, pričom Q. V. ho fyzicky napadol najmenej dvoma údermi drevenou palicou do oblasti hlavy a ruky, ktorou si poškodený chránil hlavu, čím poškodenému B. spôsobili zranenia - mnohopočetné pomliaždeniny na tvári a čele s odreninami, zlomeninu nosových kostí bez posunutia, pomliaždenie mäkkých tkanív v temennej oblasti hlavy, pomliaždenie zápästia ľavej ruky a pomliaždenie hrudnej steny vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 3. apríla 2015 do 13. apríla 2015.

Súd mu za to uložil podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), m) Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona uložil mu aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. OT 98/2015 zo dňa 26.10.2015, ktorým mu bol podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 3 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na výrok o zrušenom treste svojim obsahom nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému B. P., nar. XX.X.XXXX v J., bytom Y. č. XXX, adresa na doručovanie písomností Mestský úrad Spišská Nová Ves, škodu vo výške 1.287 € z titulu bolestného za 75 bodov, pričom tento záväzok je solidárny s povinnosťou nahradiť túto škodu odsúdenými Stanislavom B., Q. V. a B. P. na podklade trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 101/2015 zo dňa 12.8.2015.

Proti výroku o treste podal odvolanie obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd pochybil, ak mu pri ukladaní trestu zohľadnil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože v prípade predchádzajúceho odsúdenia ako priťažujúcej okolnosti súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať, čo by sa mohlo vzťahovať na jeho prípad. Pripustil, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný, avšak pri hodnotení recidívy treba prihliadať na povahu a charakter predchádzajúcej trestnej činnosti, ako aj na to, či ďalšie spáchanie trestnej činnosti bolo ovplyvnené tými istými pohnútkami. V tejto súvislosti poukázal na to, že bol odsúdený dňa 26.10.2015 pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a predtým pred viac ako 6 rokmi, a to dňa 19.6.2009 pre trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla a v roku 2008 pre trestný čin krádeže. Medzitým sa snažil viesť riadny život, hľadal si prácu. Z uvedeného je zrejmé, že všetky jeho predchádzajúce odsúdenia boli inej povahy ako teraz žalovaný skutok. Za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky dostal okrem zákazu činnosti aj trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac, ktorý v decembri 2015 vykonal. V prípade, ak by súd neprihliadal na jeho predchádzajúce odsúdenie, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností by bol 1 k 1, nezvyšovala by sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby a z toho dôvodu by postačovalo uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá je 6 mesiacov. Ak by aj súd zohľadnil ďalšiu priťažujúcu okolnosť, dolná hranica by sa zvyšovala na 12 mesiacov a podľa jeho názoru by bol trest v takejto výmere postačujúci so zreteľom na to, že doposiaľ uložené tresty vykonal a miera závažnosti okolností nebola vysoká.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zotrval na dôvodoch svojho odvolania.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a v tejto súvislosti poukázal na osobu obžalovaného a spôsob spáchania skutku.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania žalovaného konania a nepochybil, ak vzhľadom na toto vyhlásenie vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. Pri ukladaní trestu okresný súd vychádzal z registra trestov, z ktorého zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 74/08 zo dňa 4.6.2008, právoplatného dňa 4.6.2008 bol odsúdený pre prečin podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom

stráženia a ochranné liečenie psychiatrickou ústavnou formou. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 8Pp 162/08 bol podmienčne prepustený a bola mu určená skúšobná doba 18 mesiacov, v ktorej sa neosvedčil a trest vykonal dňa 27.9.2010. Trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 94/09 zo dňa 29.5.2009, právoplatného dňa 19.6.2009 bol odsúdený pre prečin podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 19.7.2010. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 0T 98/15 zo dňa 26.10.2015, právoplatným dňa 26.10.2015 pre prečin podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 3 roky. Trest vykonal dňa 27.12.2015. Pri rozhodovaní o treste okresný súd vychádzal z § 31 a 34 Tr. zák., postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a prihliadol na pomer a mieru pohľadujúcich a priťažujúcich okolností. Podľa názoru okresného súdu obžalovanému poľahčovalo, že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a túto oľutoval (§ 36 písm. 1/Tr. zák.) a priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a bol už za trestný čin odsúdený (§37 písm. m/ Tr. zák.). Z uvedených dôvodov okresný súd zvyšoval dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák.. Okresný súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za najzávažnejší zo zbierajúcich sa skutkov podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. (skutok spáchal skôr ako bol v konaní vedenom pred Okresným súdom Spišská Nová Ves sp. zn. 0T 98/15 vyhlásený odsudzujúci trestný rozkaz pre iný trestný čin) v trvaní 15 mesiacov vychádzajúc z okolností skutku, bezdôvodného napadnutia poškodeného, následku trestnej činnosti (zranenia poškodeného), spôsobu vykonania činu daného agresívnym konaním obžalovaného. Dospel k záveru, že na obžalovaného je možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jeho osobnej slobody, pretože vzhľadom na jeho osobu (recidívu trestnej činnosti vrátane násilnej trestnej činnosti), by iný druh trestu nespĺnil prevýchovný a preventívny účel sledovaný Trestným zákonom. Pre výkon trestu okresný súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b Tr. zák., pretože obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody vo veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5T 94/09.

Krajský súd sa po dôkladnom preštudovaní spisového materiálu s týmto záverom okresného súdu stotožnil a k odvolaniu obžalovaného uvádza nasledovné.

Podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Priťažujúca okolnosť spočívajúca v recidíve môže podstatným spôsobom ovplyvniť výmeru trestu. Toto ustanovenie sa pritom aplikuje jednak v prípadoch všeobecnej recidívy, kde stačí, aby páchatel bol už pred spáchaním súdeného trestného činu právoplatne odsúdený pre akýkoľvek iný trestný čin, vrátane nedbanlivostného, a jednak v prípade rovnorodej (druhovej) recidívy, kde sa vyžaduje, aby išlo o odsúdenie za trestný čin toho istého druhu, a napokon i v prípade špeciálnej recidívy, kde sa vyžaduje predchádzajúce odsúdenie pre rovnaký trestný čin, pre aký je páchatel znovu súdený.

Zákon tiež výslovne uvádza, že súd pri hodnotení priťažujúcich okolností môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Povahou predchádzajúceho odsúdenia sa tu rozumie nielen charakter a závažnosť predchádzajúceho trestného činu a druh a výmera trestu, ktorý bol páchatelovi uložený, ale aj všetky ďalšie okolnosti spojené s odsúdením (najmä doba, ktorá od odsúdenia uplynula, skutočnosť, či páchatel trest vykonal, ako sa správal od predchádzajúceho odsúdenia, prípade po vykonaní trestu, vzťah predchádzajúceho a teraz súdeného trestného činu a pod.).

Z obsahu spisu je zrejmé, že pred spáchaním skutku bol obžalovaný naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 94/09 zo dňa 29.5.2009, právoplatným dňa 19.6.2009, pre prečin podľa § 216 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. (neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla) na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Aj keď medzi predchádzajúcim odsúdením a spáchaním teraz súdeného trestného činu uplynulo 6 rokov, obžalovaný trest vykonal dňa 19.7.2010, a jednalo sa len o všeobecnú recidívu, krajský súd sa stotožnil s aplikáciou tejto priťažujúcej okolnosti so zreteľom na osobu obžalovaného a početnosť jeho ďalších odsúdení, ktoré nie je možné prehliadať.

Účelom § 37 písm. m/ Tr. zák. za bodkočiarkou je zmiernenie dopadu predchádzajúceho odsúdenia na ukladanie trestu v inom konaní práve v prípadoch, v ktorých už medzi odsúdeniami nie je veľký súvis

a kde sa ukázalo, že na osobu obžalovaného nie je potrebné hľadieť ako na recidivistu, t.j. páchatel'a často porušujúceho normy trestného práva.

Vzhľadom na tento účel, nie je možné hodnotiť izolovane len jedno predchádzajúce (posledné) odsúdenie, ale aj všetky ostatné, pretože tie nielen svojou povahou, ale aj počtom vypovedajú o osobe obžalovaného a dôvodnosti jeho posudzovania ako recidivistu z hľadiska § 37 písm. m/ Tr. zák..

V preskúmanom prípade je z registra trestov obžalovaného zrejmé, že obžalovaný nie je ojedinelým páchatel'om trestnej činnosti, pretože už má 9 záznamov. Neaplikovanie tejto prirážajúcej okolnosti v zmysle odvolacieho návrhu obžalovaného by podľa názoru krajského súdu bolo v danej veci v rozpore s účelom trestu, a to predovšetkým s jeho preventívnou funkciou, ktorou je práve spôsobom ukladania trestu, jeho výmerou a spôsobom jeho výkonu odradiť potencionálnych páchatel'ov od opakovaného páchania trestnej činnosti.

V prípade obžalovaného nešlo o ojedinelé vybočenie z jeho riadneho života, práve naopak, z prehľadu povahy jeho predchádzajúcich odsúdení je zrejmé, že závažnosť jeho konania sa stupňovala od trestnej činnosti proti majetku až po trestnú činnosť proti zdraviu človeka, pričom v ďalšom stupňovaní mu nebránila ani hrozba výkonu dlhších trestov ako mu boli doposiaľ ukladané.

Krajský súd dospel k názoru, že okresný súd postupoval preto správne, ak podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v rámci trestnej sadzby 12 mesiacov až 24 mesiacov a ak obžalovanému uložil trest odňatia slobody nad jej dolnou hranicou v trvaní 15 mesiacov.

Pretože obžalovaného od páchania trestnej činnosti neodradil ani 12 mesačný pobyt v ústave na výkon trestu vo veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 5T 94/09, bolo potrebné uloženie dlhšieho trestu vo výmere akú primerane a vhodne určil okresný súd v napadnutej časti svojho rozsudku. Len trest vo výmere 15 mesiacov splní podľa názoru krajského súdu pre obžalovaného a pre spoločnosť svoj účel a prispeje tak k účinnejšej náprave obžalovaného ako trest v takej výmere, ktorá na neho v minulosti nemala dostatočný vplyv.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.